

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 5Svk/18/2022
Identifikačné číslo spisu: 8021200216
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8021200216.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu (sťažovateľa): Združenie domových samospráv, o. z., IČO : 31 820 174, so sídlom Rovniankova 14, 851 02 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou: Tkáč & Partners, s. r. o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Poprad, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Nábřežie Jána Pavla II. 16, 058 44 Poprad, za účasti ďalšieho účastníka konania: Mesto Poprad, so sídlom Nábřežie Jána Pavla II. 3, 058 01 Poprad, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PP-OCDPK-2021/003560-02 z 1. marca 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/21/2021-42 zo 14. decembra 2021, takto

r o z h o d o l :

- I. Návrh na prerušenie kasačného konania sa z a m i e t a .
- II. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
- III. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

Priebeh administratívneho konania a správneho súdneho konania

1. Mesto Poprad ako stavebník požiadalo 29. októbra 2020 o vydanie stavebného povolenia na inžiniersku stavbu, a to viacpodlažné parkovisko na Bajkalskej ulici. Žalobca e-mailom zo 16. novembra 2020 ako účastník stavebného konania vniesol viaceré námietky proti vydaniu stavebného povolenia, týkajúce sa nepríslušnosti Mesta Poprad na stavebné konanie podľa § 119 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) «StavZ», dodržiavania požiadaviek viacerých predpisov týkajúcich sa ochrany životného prostredia a pozemných komunikácií, požiadaviek na projektovú dokumentáciu, energetickú efektívnosť, triedený zber odpadu či na zelenú fasádu stavby. Trval aj na zohľadnení jeho námietok zo zisťovacieho konania podľa predpisov o EIA.

2. Mesto Poprad vydalo pod č. 82120/8116/2020-OUPD-KCír dňa 4. decembra 2020 stavebné povolenie na inžiniersku stavbu, a to viacpodlažné parkovisko na Bajkalskej ulici v Poprade a ostatnú potrebnú technickú infraštruktúru na pozemkoch špecifikovaných v stavebnom povolení. Uviedol, že § 119 ods. 3 StavZ sa nevzťahuje na špeciálny stavebný úrad, akým je aj Mesto Poprad v tejto veci, ale iba na „všeobecný“ stavebný úrad. Dotknuté orgány riadne predložili svoje stanoviská, ktoré sa zohľadnili, a vydanie stavebného povolenia neodporuje ani predpisom o EIA a záverom rozhodnutia zo zisťovacieho konania. Časť námietok, na druhej strane, Mesto Poprad vyhodnotilo ako nerelevantné pre posúdenie povolenia stavby a s ním nesúvisiace, resp. za vyhodnotenú už v rámci územného konania.

3. Žalobca podal odvolanie, v ktorom namietal nepríslušnosť stavebného úradu, porušenie cestných, vodných predpisov, predpisov o ochrane prírody a krajiny, stavebných predpisov a predpisov o nakladaní s odpadmi, ako aj potrebu výpočtu energetickej efektivity a zelenej fasády stavby. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, že ho zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uviedol, že všetky dotknuté orgány predložili svoje stanoviská a tieto boli súhlasné. Viaceré námietky žalobcu boli vysporiadané už v rámci územného konania. Na základe stanoviska príslušného správneho orgánu bol overený aj súlad s prepismi upravujúcimi EIA.

4. Žalobca v podanej žalobe namietal, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje dostatočné dôvody, len opis priebehu konania a konštatovanie o absencii porušenia procesnoprávných a hmotnoprávných podmienok pre jeho vydanie. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí sa riadne nevysporiadal s pripomienkami žalobcu (napr. nedostatočne zohľadnil ochranu vôd). Žalobca ďalej namietal, že o návrhu Mesta Poprad rozhodovalo to isté mesto ako špeciálny stavebný úrad, čím toto mesto rozhodovalo samo o sebe.

5. Napadnutým uznesením krajský súd žalobu odmietol. Uviedol, že žalovaný riadne vyhodnotil námietky žalobcu, pričom aj prvostupňový správny orgán sa vysporiadal postupne so všetkými námietkami žalobcom uplatnenými, hoci aj konštatujúc, že sa tieto námietky vôbec obsahovo netýkajú predmetnej stavby parkoviska. Žalobca nespochybňuje závery správnych orgánov, preto v danej veci ide o zjavné zneužitie práva podľa § 28 Správneho súdneho poriadku, čo je dôvod na odmietnutie žaloby. Žalobca totiž namieta porušenie svojich procesných a hmotných práv, ale nijako nekonkretizuje, ako týmito porušeniami je ohrozený verejný záujem na ochrane životného prostredia. Žalobca uplatňuje v tomto i iných konaniach svoje žalobné námietky šablónovito, bez zohľadnenia miestnych pomerov a mnohé z nich s predmetnou stavbou ani nesúvisia alebo zjavne nesmerujú k potrebe obhajovať verejný záujem na ochrane životného prostredia.

II. Argumentácia účastníkov konania

6. Žalobca podal proti napadnutému uzneseniu kasačnú sťažnosť. Uplatňuje v nej dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a j/ SSP.

7. Žalobca po pripomenutí svojho postavenia ako ekologickej organizácie a významu ochrany životného prostredia vo všeobecnosti, ako aj po opísaní ním tvrdenej hostility politickej moci a úradníkov voči nemu, argumentoval, že sa snaží o posun v zmýšľaní a uplatňovaní právnych predpisov v oblasti životného prostredia, čo má dokladovať i bakalárska práca predsedu žalobcu.

8. Namietta porušenie § 17 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov, keď navrhovateľ (ďalší účastník konania) neaplikoval zmierňujúce a preventívne environmentálne opatrenia. Krajský súd si neprípustne vypomáhal i rozhodnutiami iných krajských súdov. Žalobca ďalej namietal porušenie § 48 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (náhradná výsadba). Ekologické organizácie sa nedopúšťajú zneužívania práva, i keď sú v konaní meritórne neúspešné. Krajský súd nemal za preukázané, že žalobca postupoval šikanózne.

9. Žalobca požaduje zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci na ďalšie konanie krajskému súdu. Žalobca tiež navrhuje prerušenie konania za účelom položenia prejudiciálnych otázok podľa čl.

267 ZFEÚ, aby sa tak overil súlad praxe správnych orgánov v oblasti predpisov o posudzovaní vplyvov na životné prostredie s právom Únie.

10. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

11. Ďalší účastník konania ku kasačnej sťažnosti uviedol, že nie je dôvodná. Navyše ešte pripomenul, že realizáciou uvedenej stavby parkoviska chce predchádzať parkovania na trávniku, čo má priaznivý vplyv na životné prostredie.

12. Vec bola predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky dňa 20. apríla 2022.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 Správneho súdneho poriadku), a má predpísané náležitosti (§ 57 Správneho súdneho poriadku a § 445 Správneho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

14. Podstatou veci je odpovedať na otázku, či bola žaloba sťažovateľa po správnom odmietnutí krajským súdom podľa § 28 Správneho súdneho poriadku. Najvyšší správny súd neanalyzoval odmietnutie žaloby pre šikanóznny výkon žalobného práva, pretože na tomto dôvode v podstate veci nezaložil odmietnutie žaloby ani krajský súd; vec sa analyzuje iba z pohľadu toho, či došlo na strane sťažovateľa k výkonu žalobného práva zjavne zneužívajúcim spôsobom.

15. K podmienkam, za splnenia ktorých je možné prijať záver, že je namieste žalobu odmietnuť pre výkon žalobného práva zneužívajúcim spôsobom podľa § 28 Správneho súdneho poriadku, sa vyjadril Najvyšší správny súd vo svojom uznesení sp.zn. 6Svk/14/2021 z 23. februára 2022, č. 14/2022 ZNSS, a ďalej vo svojom uznesení sp.zn. 3Svk/18/2021 z 20. apríla 2022.

16. Podľa týchto uznesení zákaz zneužitia práva je pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré vyplýva z povahy Slovenskej republiky ako právneho štátu, v ktorom je možné a prípustné, ba niekedy i žiadúce odoprieť ochranu konaniu, ktoré právny poriadok a práva z neho plynúce vedome a zámerne využíva v rozpore s ich zmyslom a účelom.

17. Podľa týchto uznesení ďalej povahu obmedzenia, a teda výnimky zo všeobecnej aplikácie článku 46 Ústavy (práva na prístup k súdu), predstavuje aj výnimočné neposkytnutie ochrany právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby zo strany súdu, za predpokladu, že nimi podaný návrh sleduje zjavné zneužitie práva. Či o taký prípad v praxi pôjde, bude závisieť výlučne od konkrétnych okolností prejednávanej veci (bude prísne kazuistické) s tým, že bude úlohou a zároveň povinnosťou súdu takéto správanie riadne identifikovať a vzhľadom na to, že sa bude jednať o celkom výnimočný postup, aj presvedčivo odôvodniť.

18. Ochrana realizácie žalobného práva zainteresovanej verejnosti podľa § 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku sa poskytuje iba takému konaniu, ktorého účelom je naozaj ochrana životného prostredia. Ak žalobca svojím konaním sleduje primárne iný cieľ, ako je ochrana životného prostredia, alebo ak predkladá také žalobné námietky, ktoré s predmetom konania v skutočnosti nesúvisia a nie je z nich zrejmý účel ochrany životného prostredia vzťahujúci sa k posudzovanej veci, je možné dospieť k záveru o výkone žalobného práva zneužívajúcim spôsobom. Pôjde o situácie, ak z podanej žaloby a súvisiaceho administratívneho spisu nevyplýva záujem žalobcu na ochrane životného prostredia, ale skôr jeho snaha „viest' spor pre spor“.

19. Absenciu skutočného záujmu podieľať sa na ochrane životného prostredia je možné dovodiť napríklad z týchto skutočností: (i) žalobca deklaruje zámer podieľať sa na rozvoji judikatúry (záujem podieľať sa na tvorbe teoreticko-právneho rozvoja v oblasti ochrany životného prostredia môže byť

prínosný, patrí však na akademickú pôdu či do legislatívneho procesu); (ii) žalobca celkom nepravdivo uvádza, že na jeho námietky nebolo reagované, hoci správny orgán každú jednu námietku riadne vyhodnotil; (iii) žalobca celkom nepravdivo uvádza, že mu neboli poskytnuté informácie o konaní, či že nemal riadny a úplný prístup do spisu správneho orgánu; (iv) žalobca chce celkom zjavne komplikovať procesy pre správny orgán a prípadne navrhovateľa/žiadateľa v stavebnom/správnom konaní bez uplatňovania konkrétnych a relevantných námietok brániacich záujmy životného prostredia; (v) námietky žalobcu nekorešponujú s vecnou stránkou posudzovania predmetu konania správnym orgánom.

20. Absencia záujmu na ochrane životného prostredia však nespočíva len v tom, že žalobca uplatňuje opakovane tie isté námietky, teda že jeho podania sú „šablónovité“.

21. Odmietnutie žaloby krajským súdom podľa § 28 Správneho súdneho poriadku je možné ďalej akceptovať len vtedy, ak bolo takého odmietnutie starostlivo krajským súdom odôvodnené.

22. Uvedené závery dvoch uznesení tunajšieho súdu aproboval Ústavný súd SR vo svojom uznesení z 2. februára 2023 sp.zn. I. ÚS 49/2023, kde uviedol:

Z [§ 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku] vyplýva jasná nevyhnutnosť vlastnej zaangažovanosti žalobcu (v pozícií zainteresovanej verejnosti) prostredníctvom prezentovania vecných a konkrétnych námietok smerujúcich k ochrane životného prostredia súvisiacich a prepojených s konkrétnym rozhodovacím procesom pred orgánom verejnej správy, v ktorom mal byť verejný záujem v oblasti životného prostredia porušený. Inak sa žalobca v tejto pozícii vystaví stavu, že jeho žaloba bude vyznievať šikanózne, a nie pre účely vyvinutia snahy o meritórne vyriešenie sporu. K tomu došlo aj v tejto veci, čo napokon vyústilo do odmietnutia jeho žaloby a následného zamietnutia kasačnej sťažnosti. (bod 23)

23. Najvyšší správny súd ďalej uvádza, že koncept odmietnutia prístupu k súdu z dôvodu zneužívajúceho výkonu tohto práva je konceptom známym pre právnu teóriu v európskom priestore, ako to uviedol i Európsky súd pre ľudské práva. V prípadne výkonu práva na prostriedok ochrany práv zneužívajúcim spôsobom pôjde o „le fait, par le titulaire d'un droit, de le mettre en ouvre en dehors de sa finalité d'une maniere préjudiciable,“ pričom ale „elle exige doit non seulement etre manifestement contraire a la vocation du droit de recours, mais aussi entraver le bon fonctionnement de la Cour ou le bon déroulement de la procédure devant elle“, teda že nositeľ práva toto právo vykonáva v rozpore s jeho účelom s cieľom poškodiť, pričom ale zneužívajúci výkon práva musí byť nielen v rozpore s účelom tohto práva, ale aj musí ohrozovať riadne fungovanie justičného systému (napr. rozhodnutie vo veci Zambrano v. Francúzsko z 21. septembra 2021, č. sťažnosti 41994/21, body 33 a 34).

24. Obrátiac sa k práve rozhodovanej veci, Najvyšší správny súd je toho názoru, že krajský súd v napadnutom uznesení vyhovel vyššie opísaným požiadavkám na odmietnutie žaloby podľa § 28 Správneho súdneho poriadku pre zjavne zneužívajúci výkon žalobného práva.

25. Skutočne je potrebné prijať záver, že námietky sťažovateľa uplatnené v stavebnom konaní sú buď absolútne nerelevantné, alebo nedemonštrujú záujem na ochrane životného prostredia, alebo sú žalobné body zjavne nepravdivé.

26. Pokiaľ ide o absolútnu nerelevantnosť námietok sťažovateľa, toto kritérium súvisí s:

- a. námietkou na určité požiadavky na vodné stavby, keď povolená stavba zjavne nie je vodnou stavbou;
- b. námietkou týkajúcou sa energetickej efektívnosti stavby a výpočtu hydraulických prietokových množstiev, keď nie je zrejmé a ani sťažovateľ to neozrejmil, ako táto námietka súvisí s povoloňovanou stavbou;
- c. námietkou k zelenej streche a zeleným fasádam parkoviska, keď povoloňovaná stavba nemá strechu a ani nie je budovou.

Uvedené námietky vecne (obsahovo) podľa Najvyššieho správneho súdu nijako s povolenou stavbou nesúvisia.

27. Pokiaľ ide o absenciu záujmu na ochrane životného prostredia, toto kritérium sa vzťahuje na:

- námietku nepríslušnosti stavebného úradu, kde pre ochranu životného prostredia nie je rozhodujúce, ktorý stavebný úrad vo veci konal a rozhodol, ale ako vo veci konal a rozhodol;
- námietku k potvrdeniu dostatočnej dopravnej kapacitnosti povolenej stavby, keď nie je zřejmé a ani sťažovateľ to neozrejmil, ako táto námietka súvisí s ochranou životného prostredia;
- námietky na zabezpečenie technických požiadaviek na zhotovenie povolenej stavby a na statiku povolenej stavby, keď nie je zřejmé a ani sťažovateľ to neozrejmil, ako tieto námietky súvisia s ochranou životného prostredia.

28. V rozsahu, v akom sťažovateľ deklaruje akademický záujem na rozvoji práva a judikatúry v oblasti životného prostredia, Najvyšší správny súd sa stotožňuje so svojim skorším uznesením sp.zn. 3Svk/18/2021, už citovaným, že takýto záujem nie je možné považovať za právny záujem na ochrane životného prostredia.

29. Pokiaľ ide o zjavne nepravdivé žalobné body vzťahujúce sa na nedostatočné vysporiadanie sa s námietkami uplatnenými v stavebnom konaní, tak za takéto body považuje Najvyšší správny súd body vzťahujúce sa na námietky (napĺňajúc ďalšie kritérium na odmietnutie žaloby podľa § 28 Správneho súdneho poriadku):

- že správne orgány nezohľadnili § 17 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov, keď na uvedenú námietku riadne odpovedali na s. 7 stavebného povolenia, pričom tam citované podklady skutočne existujú a nachádzajú sa v administratívnom spise predloženom správneému súdu v tejto veci;
- o nezohľadnení záujmu na ochrane vôd, keď príslušné stanovisko orgánu štátnej vodnej správy bolo predložené, nachádza sa v administratívnom spise predloženom správneému súdu, a bolo zohľadnené v napadnutých správnych rozhodnutiach;
- o nezohľadnení požiadaviek podľa odpadových predpisov, keď príslušný orgán na úseku odpadového hospodárstva sa vyjadril kladne k povolovanej stavbe a toto vyjadrenie sa nachádza v administratívnom spise predloženom správneému súdu v tejto veci;
- k sadovým úpravám a k ekologickej stabilite a odtokovým pomerom v území, keď tieto námietky boli vysporiadané už v územnom konaní (s. 8-9 územného rozhodnutia č. 386/2020/4-Sd z 15. júna 2020) a túto skutočnosť sťažovateľ nespochybnil;
- k materiálom použitým na povolenú stavbu, keď táto námietka bola vysporiadaná tiež už v územnom konaní (s. 9-10 citovaného územného rozhodnutia) a túto skutočnosť sťažovateľ tiež nespochybnil;
- k požiadavke na separovaný zber odpadu, keď takáto požiadavka z vyjadrenia orgánu na úseku odpadového hospodárstva nevyplýva.

30. Najvyšší správny súd sa ubezpečil, že na všetky námietky sťažovateľa uplatnené v stavebnom konaní dali správne orgány náležitú odpoveď.

31. Krajský súd rovnako odmietnutie žaloby riadne odôvodnil, pričom len podporne a inšpiratívne odkázal na rozhodovaciu činnosť iných krajských súdov. Odôvodnenie napadnutého uznesenia teda nestojí výlučne len na poukaze na tieto iné rozhodnutia (podobne už citované uznesenie sp.zn. 3Svk/18/2021, bod 50). Najvyšší správny súd, zosilňujúc argumentáciu krajského súdu v napadnutom uznesení, prísne kazuisticky, bod po bode, analyzoval námietky sťažovateľa uplatnené v stavebnom konaní, a každú z nich podradil pod jeden z dôvodov, ktoré podľa judikatúry Najvyššieho správneho súdu, i schválenej na publikovanie v jeho súdnej zbierke, umožňujú odmietnuť žalobu podľa § 28 Správneho súdneho poriadku pre zjavne zneužívajúci výkon žalobného práva, keď sťažovateľ nepoužil svoju žalobu, podanú v tejto veci, na účely uvedené v § 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku.

32. Najvyšší správní soud zdůrazňuje, že svoje závěry nezakládá na šablónovitosti podání stěžovatele; jeho podání v tomto směru ani nevyhodnocoval.

33. Na závěr je potřebné ešte dodat, že stěžovateľ predkladaním všeobecných námietok už v administratívnom konaní a neskôr v správnom súdnom konaní, ktoré mnohokrát buď nesúvisia s prejednávanou vecou, alebo sa zjavne nezakladajú na pravde, či vôbec nedemonštrujú záujem na ochrane životného prostredia, paralyzuje verejnú správu a justičný systém. Tento justičný systém musí potom minucióznym spôsobom reagovať na takéto nepoctivé námietky nesúvisiace s účelom podľa § 178 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, čím dochádza k jeho preťaženiu a k využívaniu zdrojov vyhradených na súdenie na iné účely, ako je spravodlivá súdna ochrana. Tým je naplnená i druhá hypotéza univerzálneho teoretického konceptu výkonu práva na opravný prostriedok zneužívajúcim spôsobom, ako to bolo vyložené Európskym súdom pre ľudské práva.

34. Kasačnú sťažnosť je pre všetky tieto dôvody potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

35. Pokiaľ ide o požiadavku na prerušenie kasačného konania a polozenie prejudiciálnych otázok podľa čl. 267 ZFEÚ, Najvyšší správní soud nevhliadol takúto potrebu, pričom sa stotožňuje so svojím skorším uznesením sp.zn. 3Svk/18/2021, už citovaným. Rovnako ako v citovanom uznesení, ani v práve rozhodovanej veci stěžovateľ nesplnil podmienku, že navrhované prejudiciálnej otázky musia byť dostatočne konkretizované, pričom stěžovateľ neformuloval presne, v čom by mal spočívať problém výkladu práva Únie a ako by prípadná odpoveď Súdneho dvora prispela k vyriešeniu práve súdnej veci (body 52 a 53 citovaného uznesenie sp.zn. 3Svk/18/2021).

36. Navyše stěžovateľ požadoval prerušenie konania za účelom výkladu práva Únie v oblasti posudzovania vplyvov na životného prostredia (tzv. EIA procesy), pričom ale predmetom posudzovania v tejto veci je vydanie stavebného povolenia, keď otázka posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie bola vyriešená rozhodnutím zo zisťovacieho konania č. OU-PP-OSZP-2020/000686-026 z 19. februára 2020, vydaným Okresným úradom Poprad, Odborom starostlivosti o životné prostredie; toto rozhodnutie podľa poznatkov Najvyššieho správneho súdu nebolo napadnuté, hoci bolo samostatne preskúmateľné v zmysle uvedenom v § 27 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (napr. rozsudok z 27. mája 2022 sp.zn. 1Sžk/8/2020 alebo rozsudok z 29. novembra 2022 sp.zn. 5Svk/8/2021). Toto rozhodnutie zo zisťovacieho konania nie je možné preto spochybniť až v terajšom štádiu konania, a otázka výkladu práva Únie v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie nemá dôvod v práve súdnej veci vyvstať. Stěžovateľ ani žiadne námietky voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania neformuloval.

37. Navrhované prejudiciálne otázky teda zjavne nemajú žiadnu relevanciu pre práve posudzovanú vec, keď výkladom vnútroštátneho práva dospel Najvyšší správní soud k záveru o absencii potreby predložiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky (rozsudok Súdneho dvora vo veci Consorzio Italian Management e Catania Multiservizi a Catania Multiservizi zo 6. októbra 2021, C-561/19, body 33 a 35, a tam citovaná judikatúra), a Najvyšší správní soud je teda zbavený povinnosti podľa čl. 267 ZFEÚ.

38. Preto bol návrh na prerušenie kasačného konania podľa § 25 a § 100 ods. 1 písm. c/ Správneho súdneho poriadku zamietnutý, a to v spojení s § 162 ods. 3 Civilného sporového poriadku (uznesenie z 30. septembra 2021 sp.zn. 7Sžsk/133/2020, č. 3/2022 ZNSS, bod 8).

39. O trovách kasačného bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 167 ods. 1, § 168 a § 169 Správneho súdneho poriadku tak, že sa stěžovateľovi nepriznala náhrada trov kasačného konania z dôvodu neúspechu, žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré ale podľa obsahu súdnych spisov nenastali, a ďalšiemu účastníkovi konania sa nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že mu v konaní nebola uložená žiadna povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by mu vznikli trovy konania, pričom tento ani trovy konania nepožadoval.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.